

ब्रह्मसर्वानवधांगिकात्वांकिचचिकीर्षसि ॥ दृष्ट्वैवतेपरंरूपंघृतिचपरमामिह ॥ ७२ ॥ विस्मयो नः समुत्पन्नः समाश्वसिहिमाशुचः ॥ अस्यारण्यस्य देवीत्वमुता
 होस्यमहीभूतः ॥ ७३ ॥ अस्याश्च नद्याः कल्याणिवदसत्यमनिदिते ॥ साब्रवीत्तानृषीन्नाहमरण्यस्यास्य देवता ॥ ७४ ॥ नचाप्यस्य गिरिर्विप्रानैव नद्याश्च देवता ॥
 मानुषीमां विजानीत यूयं सर्वतपोधनाः ॥ ७५ ॥ विस्तेरणाभिधास्यामितन्मेशृणुत सर्वशः ॥ विदर्भेषु महीपालो भीमो नाम महीपतिः ॥ ७६ ॥ तस्य मां तनयां सर्वे
 जानीत द्विजसत्तमाः ॥ निषधाधिपतिर्धीमान्नलो नाम महायशः ॥ ७७ ॥ वीरः संग्रामजिह्वा न्ममभक्तो विशांपतिः ॥ देवताभ्यर्चनपरो द्विजातिजनवत्सलः ॥
 ७८ ॥ गोमानिषधवंशस्य महातेजामहाबलः ॥ सत्यवान्धर्मवित्पाज्ञः सत्यसंधोरिमर्दनः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मण्यो देवतपरः श्रीमान्परपुरंजयः ॥ नलोनानामनृपश्रेष्ठो देव
 राजसमद्युतिः ॥ ८० ॥ ममभक्तो विशालाक्षः पूर्णदुवदनोऽरिहा ॥ आहर्त्ता क्रतुमुख्यानां विदवेदांगपारगः ॥ ८१ ॥ सपत्नानां मृधेहं तारवि सोमसमप्रभः ॥ सैकैश्चि
 न्निकृतिप्रज्ञैरनार्यैरकृतात्मभिः ॥ ८२ ॥ आहूय पृथिवीपालः सत्यधर्मपरायणः ॥ देवनेकुशले जिह्वैहं तारज्यं वसूनि च ॥ ८३ ॥ तस्य मामवगच्छ्वं भार्यारज
 र्षभस्य वै ॥ दमयंतीति विख्यातां भर्तुर्दर्शनलालसां ॥ ८४ ॥ सावनानि गिरिंश्चैव सरांसि सरितस्तथा ॥ पल्वलानि च सर्वाणि तथारण्यानि सर्वशः ॥ ८५ ॥ अन्वे
 षमाणा भर्त्तारं नलं रणविशारदं ॥ महात्मानं कृताश्वं च विचरामीह दुःखिता ॥ ८६ ॥ कच्चिद्भगवतां रम्यं तपोवनमिदं नृपः ॥ भवेत्प्राप्तो नलो नाम निषधानां जना
 धिपः ॥ ८७ ॥ यत्कृतेह मिदं ब्रह्मन् प्रपन्ना भृशदारुणं ॥ वनं प्रतिभयं घोरं शार्दूलमृगसेवितं ॥ ८८ ॥ यदि कैश्चिद्दहोरात्रैर्न द्रक्ष्यामि नलं नृपं ॥ आत्मानं श्रेयसायो
 क्ष्ये देहस्यास्य विमोचनात् ॥ ८९ ॥ कोनु मे जीवितेनार्थस्तमृते पुरुषर्षभ ॥ कथं भविष्याम्यद्याहं भर्तृशोकाभिपीडिता ॥ ९० ॥ तथा विलपती मे कामरण्ये भीमनं
 दिनी ॥ दमयंती मयो चुस्ते तापसाः सत्यदर्शिनः ॥ ९१ ॥ उदकं स्तवकल्याणि कल्याणो भविता शुभे ॥ वयं पश्याम तपसाक्षिप्रं द्रक्ष्यामि नैषधं ॥ ९२ ॥ निषधाना
 मधिपतिं नलं रिपुनिपातिनं ॥ भैमिधर्मभृतां श्रेष्ठं द्रक्ष्यामि विगतज्वरं ॥ ९३ ॥ विमुक्तं सर्वपापेभ्यः सर्वरत्नसमन्वितं ॥ तदेवनगरं श्रेष्ठं प्रशासतमरिदमं ॥ ९४ ॥
 द्विषतां भयकर्त्तारं सुहृदां शोकनाशनं ॥ पतिं द्रक्ष्यामि कल्याणि कल्याणाभिजनं नृपं ॥ ९५ ॥

प्राप्स्ये इत्यर्थः अन्यथा आलहत्यादोषात् श्रेयोयोगेन संभवेत् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ उदकः उत्तरकालः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ प्रशासतं जक्षित्यादयः षड्भित्तिमुपभावः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥